

Novoletne prireditve v KS Gradišče

Društvo prijateljev mladine »Majda Vrhovnik« je pripravilo novoletno praznovanje za najmlajše. Vsi otroci v starosti od 3-7 let, ki stanujejo na območju KS Gradišče, so bili povabljeni v Marionetno gledališče na Levstikovem trgu, kjer so si ogledali lutkovno igrano svetlano Makarovič »Pekarna Miš-maš«.

Od 15.-19. decembra se je vrstilo 5 lutkovnih predstav z obiskom dedka Mraza, ki je obdaril 200 otrok. Večja podjetja v KS Gradišče so otroke svojih delavcev povabila v Opero k predstavi baleta »Sneguljčica«, k novoletnim prireditvam v Šentjakobskem gledališču in v gledališče ročnih lutk. Nekatera podjetja pa so pripravila program v lastni hiši. Krajevna organizacija RK Gradišče je povabila na novoletno prireditev v dvorano KS starejše, socialno šibke krajanje. Od 36 povabljenih se je prireditve udeležilo 31 krajanov. V kulturnem programu so sodelovali učenci osnovne šole Majde Vrhovnik z recitacijami, s petjem in s harmoniko ter gojenke

srednje šole za medicinske sestre s kratkim prizorom.

Vsi povabljeni so bili pogoščeni, prejeli so osebne voščilnice in darilo v gotovini, v znesku 300 (tristo) din.

Tistim, ki se zaradi boleznih prireditve niso mogli udeležiti, so člani RK izročili voščila in darila na domu.

Člani RK so s sodelavkami socialne službe obiskali še 29 naših starejših občanov, ki so oskrbovanci domov Tabor, Poljane in Bokalci.

Krajevna organizacija ZZ NOV Majda Vrhovnik (v KS Gradišče) je pripravila 21. decembra v dvorani Kluba delegatov srečanje svojih članov, starejših od 65 let. Udeležilo se ga je približno 120 povabljenih.

V kulturnem programu so sodelovali z recitacijami igralka Vida Levskova, učenci OS Majde Vrhovnik in dijaki ekonomske šole. S partizanskimi in narodnimi pesmimi je nastopil študentski oktet. Za dobro razpoloženje je

skrbel instrumentalni kvintet »Veseli Šentvidčani«. Pravo partizansko vzdušje je pričarala pesem »ob tabornem ognju«, ki so jo navzoči zapeli ob soju sveč.

Družbenopolitične organizacije in KS Gradišče so 27. decembra povabile na tovariško srečanje v dvorano KS delegate KS, člane odborov in komisij pri KS, predstavnike družbenopolitičnih organizacij in zastopnike podjetij in ustanov v KS. Tovariškega srečanja se je udeležilo 70 krajanov.

Prisotne je nagovoril ing. Miloš Bučar. Orisal je razvoj in delo KS v minulem in poudaril velik napredek pri evidentiranju kandidatov, saj je 41% vseh evidentiranih mlajših od 40 let.

Zahvalil se je vsem prisotnim za sodelovanje v 1977. letu in izrazil najboljše želje za v prihodnje.

V imenu KS in družbenopolitičnih organizacij je čestital priznani družbenopolitični delavki Ančki Zihelr za življenjski jubilej ter ji izročil darilo.

Anica Žalik

Sredl pesmice dedku Mrazu je spomin za hip zatajil — pa nič ne de, dedek ni strog kot učiteljica.

POJTE Z NAMI

Pevski zbor »Ivan Cankar«

Pevski zbor »Ivan Cankar«, ki ga danes sestavljajo v glavnem upokojenci, se je razvil iz nekdanjega zbora »Slavec«, ki je bil ustanovljen pred 47. leti. V tem zboru so peli razni pomembni revolucionarji, Edvard Kardelj, narodni heroj Jože Šušteršič in nekateri španski borci. Predvojno delovanje »Slavec« je bilo v znamenju pohoda naprednih sil k zmagi, kar je predstavljalo posebno vrednoto zbora, ki je tudi po glasbeni plati dosegel pomembne uspehe.

Po osvoboditvi je Kristo Perko sicer ponovno zbral 50-članski zbor, ker pa so se pevci zaradi službenih dolžnosti razkropili po vsej Jugoslaviji, so ostali pevski prostori na Novem trgu št. 2 prazni. Iz navedenih razlogov je prišlo do združitve nekdanjega pevskega zbora Ivan Cankar z mešanim pevskim zborom Kulturno prosvetne družine Društva upoko-

jencev v Ljubljani, ki je do 1973 pel na Ajdovščini. Z združitvijo je zbor pridobil prostor in klavir.

Pevski zbor upokojencev deluje torej nad 22 let. Dne 12. 3. 1975 je imel jubilejni koncert ob svoji 20-letnici in 45-letnici zbora »Slavec«. Prvotno je imelo društvo dva odseka: mešani pevski zbor in dramsko skupino in večina članov je delovala v obeh, toda dramska skupina je nastopala le s spevoigrami in operetami in je torej društvo gojilo le pevsko dejavnost.

Od ustanovitve zbora je do danes zbor nastopil nad 200-krat s celovečernimi in delnimi koncertnimi nastopi v Ljubljani in okolici, sodeloval je pri raznih proslavah in komemoracijah, pel v domovih upokojencev na Bokalcah, Kodeljevem, na Poljanah, Taboru, v Mengšu, Metliki itd., pel na proslavah, prepeval pred spomeniki NOB v Beli krajini, Prekmurju, Prlekiji, v dolini Soče, v Radišah

pri Celovcu, Plešerki pri Hodišah. Na turneji po Koroškem je nastopal skupaj z moškim pevskim zborom iz Kranja. Na leto imajo poprečno 96 vaj, toda zboru manjka novih pevcev, zato si prav sedaj prizadevajo, da bi zbor osvežili. Danes šteje zbor 25 članov.

Posebno pozornost posvečajo borbeni in partizanski pesmi, od srca jim vrejo tudi narodne, s posebnim občutkom pa »Rož, Podjuna, Zila«.

V 22-letih so zbor vodili pevovodje: Lado Požar, Mirko Premelč za njim Anton Vračko do 1958., od tedaj pa Mavricij Slatnar. Ukvarja se pa tudi s komponiranjem in je do sedaj ustvaril več samostojnih del, nekaj jih je pa tudi priredil za ta zbor po narodnih in drugih pesmih.

Zbor je prejel za svoje sodelovanje že več priznanj, med njimi tudi od ZKPO Ljubljana-Center in Republiškega odbora Društva upokojencev Slovenije.

V letu 1978 ima zbor kljub pomanjkanju pevcev v programu več nastopov in dva samostojna koncerta. Sodeloval pa bo kakor doslej na jubilejnih prireditvah in obiskal med drugim tudi domove starejših občanov, da bodo člani na ta način, sebi in drugim, v jeseni življenja prinašali iskre veselja in lepih spominov.

Ker mnogi od pevcev in pevk nimajo več drugega družbenega udejstvovanja, se teh pevskih uric prav veselijo, saj je vsaka vaja zanje tudi neko družabno srečanje.

Odbor vabi vse, ki ljubite petje in se čutite za sodelovanje vsaj malo sposobne, da pristopite k zboru, popestrite s tem sebi in drugim enolični vsakdan in dokažete, da ste še lahko družbeno aktivni. Seveda so posebno dobrodošli tudi mlajši pevci in pevke.

Zbor ima svoje vaje ob torkih in četrkih od 17. do 19. ure v pevski sobi, na Novem trgu št. 2 v Ljubljani.

Jože Košorok

Mi se pa ne damo!... (pa ne več za dolgo)

Ta vest ni nova (čeprav je bila slikana pred par dnevi) v naši, prometno razgibani Ljubljani. Gre za divje parkirišče ob vходу v Tivolil pred letnim telovadiščem. Kljub množici povsem nedvoumih prometnih znakov (ki pravijo, da je prepovedano celo ustavljanje, kaj šele parkiranje) se na tem prostoru drenjajo in gazijo zelenice ter seveda ogrožajo sprehajalce in otroke na poti v Tivolil ali iz njega številni avtomobili. Fotografijo objavljamo, ker bo to verjetno poslednja taka s tega prostora, saj so na nekaterih odsekih bodoče obvozne ceste ob železnici že pričeli z zemeljskimi in pripravilnimi deli — in ker bo cesta potekala tudi preko omenjenega prostora bo seveda tudi tej prepovedani idilli odklenalo. MJ

SODELOVANJE POBRATENIH KS

Dedek Mraz na Kozjanskem

Večletno uspešno sodelovanje med pobratenima krajevnima skupnostma Stari Vodmat in Buče ni nikoli zastalo. Že vrsto let pripravijo Ljubljanci tudi obisk dedka Mraza z novoletno prireditvijo pri pobratimih na Kozjanskem.

Tik pred novim letom so se Bucinarji in Ljubljanci spet srečali, ponovnega snidenja so se še zlasti razveselili otroci, saj so se z avtobusom pripeljali tudi dedek Mraz in lutkarji z osnovne šole dr. Jožeta Potrča.

Dvorana tamkajšnjega gasilskega doma je bila skoraj pretesna za toliko gostov, otrok in njihovih staršev ter ljubljanskih pobratimov. Naš znani in priljubljeni igralec Jože Zupan je vlogo dedka Mraza odigral tako, da so bili vsi navdušeni in polni hvale, seveda jo je odigral pa anonimno, tako da večina otrok verjetno še zdaj ne ve, da so prejeli novoletna darila iz rok igralca, ki se je pač prikrikl pod »kostimom« dedka Mraza. Gotovo pa se bodo še dolgo spominjali, da je dedek Mraz z vsakim med njimi po do-

mače pokramljal, pogumnejši pa so mu tudi povedali pesmice. Večina zbranih je prvič videla ročne lutke, ki so jih v igrici Medvedek Trdoglavček predstavili lutkarji z osnovne šole dr. Jožeta Potrča.

Za uspešno predstavo so poleg omenjenih zelo zaslužni tudi člani komisije za vzgojo otrok in varstvo družine pri svetu KS Stari Vodmat. Njena predsednica Lea Smid nam je povedala, da so minulo leto pripravili v Bučah tudi več predavanj iz zdravstvene problematike, ki so bila lepo obiskana.

Po predstavi je sledilo delovno srečanje predstavnikov obeh krajevnih skupnosti, ob koncu pa so si zaželeli, da bi letos sodelovali vsaj tako dobro in vsestransko kot doslej.

V. J.

Družbena samozaščita na železnici

Na nedavnem sestanku družbenopolitičnih organizacij železniškega gospodarstva Ljubljana so podrobneje razpravljali in posebno pozornost posvetili uveljavljanju družbene samozaščite in organiziranju narodne zaščite v delovnih organizacijah in temeljnih organizacijah združenega dela ter delovnih skupnostih skupnih služb v tem, skoraj 20 tisoč članskem kolektivu.

Ugotovili so, da je bil vpliv družbenopolitičnih organizacij železniškega gospodarstva v zvezi z uresničevanjem programa dober, da pa ga je treba še poglobljati. Glede varnostnih ocen, te povsod še niso izdelane, so menili, da jih je treba nenehno dopolnjevati, za prometna središča pa je treba izdelati skupne varnostne ocene. Poudarili so tudi nujnost sodelovanja družbene samozaščite in narodne zaščite v krajevnih skupnostih in občinah.

V smislu ustavne opredelitve prevzemajo tozdi tudi odgovornost za družbeno samozaščito in varnostne razmere v svojem okolju, zato bodo morali le-ti uskladiti in dopolniti tudi vrsto samoupravnih aktov tako, da bo jasno in točno določen način organiziranja in uresničevanja družbene samozaščite ter konkretne obveznosti, pristojnosti in naloge delavcev,

poslovnih organov, samoupravnih organov, odbora za ljudsko obrambo ter drugih organov v tozdu.

Na sestanku so sprejeli vrsto nalog, ki so jih razdelili v kratkoročne in trajne. Pri prvih gre za izdelavo programov, varnostne ocene, načrte in organizacijo narodne zaščite, pri trajnih nalogah pa gre za izvedbo vseh programov, večje sodelovanje s krajevnimi skupnostmi, občinami, področnimi upravami javne varnosti, za večjo varnostno vzgojo, predvidevajo pa tudi občasno aktiviranje enot narodne zaščite.

Udeleženci sestanka so menili, da je uresničevanje družbene samozaščite in narodne zaščite predvsem odvisno od tega, kako bodo družbenopolitične organizacije v tozdi in DO vtkale v svoje vsakodnevno delovanje in aktivnost svoj prispevek in uresničile vlogo, ki jo imajo na tem področju. Zato mora postati podružbljanje teh funkcij vsakdanje delo in skrb vseh družbenopolitičnih organizacij.

Družbena samozaščita mora postati dolžnost vsakega občana in delavca in sestavni del delovnega procesa. Pri železnici je to še toliko bolj pomembno, saj gre za zagotovitev večje varnosti v železniškem prevozu in s tem zaščite potnikov in naprav na železnici.

Magda Breznikar